

בס"ד, עש"ק, לסדר "ובערת הרע..." , כי תצא , תשפ"ד

"שופרו של...."

(ועי"ש ובנו"כ) – ובשופר שבדרך כלל אין בו בלאי – יש להתיר !

אולם איש ההלכה פקפק: "מצוה" פירושה קיום מצוה מן התורה או מדברי חכמים. תקיעת שופר בשחרית אמנם היא מנהג נאה ויפה שנהגו בו חלק מקהילות ישראל אבל האם נוכל להגדיר שימוש זה כ"מצוה" שמתירה ליטול שופר ללא רשות בעליו ?

הערה זו של ה"למדן" הקפיצה את כל 'אנשי המנהגים': "וכי מנהג אינו דבר חשוב ? והרי גם טלית בשעת התפילה היא רק מנהג טוב וניתן להתפלל ללא טלית ואע"פ כן מותר ליטלה ללא רשות מבעליה ? וכן לתקוע מאה קולות בראש השנה, אין בהם חיוב מדינאי, אלא שנהגו כך אחרונים – וכי יהיה אסור ליטול שופר להשלמת מאה תקיעות (עיין שו"ת אג"מ או"ח ח"ב סימן ק"ו שנקט להתיר ועיין משנה אחרונה על המשנ"ב לסימן י"ד הערה קעב) ?!

הרופא שבחבורה העיר: "שמא בעל השופר מקפיד שאדם אחר לא יתקע בשופר שלו, מחמת חשש העברת מחלות ?".

הגבאי לא הבין על מה המהומה הכין את השופר לתקיעה ואמר: "זה השופר הפרטי שלי" והוסיף בשקט: הוידן את כל האדם לכף זכות" – כולל אלו שחשדו בי !

מתפללי המנין לא האמינו למראה עיניהם. הם מצאו עצמם נוכחים במעשה עבירה שמתרחש נגד עיניהם בשעת התפילה – ולשם שמים !

הגבאי, פתח את המגירה בה אמור להיות השופר (לצורך תקיעה בסוף תפילת שחרית) והשופר לא היה במקום (הסיבה נתבררה לאחר מכן: גבאי אחר שם לב שבמגירה זו מונחות סוכריות שמחלקים לילדים הבאים לענות "אמן יהא שמיה רבה" ופותחים אותה בשבת והמגירה הינה בסיס לדבר האסור, ואסור לפותחה ואכמ"ל).

הגבאי הנבוכך נשמע מלמל: "יש שופר פרטי". הוא ניגש לאחר התאים והוציא ממנו שופר.

המהומה שהתרחשה נשמעה מחוץ לבית הכנסת. "וכי נתקע בשופר פרטי ללא רשות הבעלים" ? עצם לקיחתו ללא רשות מהווה גזילה, ובשופר זה נתקע כדי לזכור לשפר מעשינו ?

אחד הדקדנים אמר: המעשה שלפנינו אינו גזילה כי אם גניבה שהרי לא נעשה בפני הבעלים (דייק ברמב"ם גניבה א', ג', גזילה א', ג', גובל עולם עמ' כט ואילך).

"מה זה משנה, גניבה או גזילה או שהוא שואל שלא מדעת, בשופר שכזה לא נבוא לפני רבונו של עולם" – זעק אחד המתפללים

אחד הבקיאים נזכר: הלכה מפורשת היא בשו"ע שמותר לאדם לקחת טלית חבירו ללא רשותו כיון שנח לו לאדם שיעשו מצוה בממונו (או"ח י"ד ד') לעומת ספרים וסידורים שאסור מחשש קריעה